

Singurătatea... în Ajunul de Crăciun

Gabriel Stănciulescu

Singurătatea... în Ajunul de Crăciun

Singurătatea, bat-o vina,
Știe ea când se exprimă,
Astăzi nu-i caut pricina,
Dar ne stoarce, ne deprimă.

Își alege păcătoasa
Omul ros de suferință,
Când vrea ea își scoate coasa,
Și n-o face din conștiință.

Ne trăznește, când ne doare,
N-are milă, n-are mamă ,
Calcă lacrima-n picioare
Să participe la dramă.

Astăzi iar a râs de mine,
M-a prins iar singur acasă,
Însă începând de mâine
Am să-i trag scărboasei plasă.

O desfid și am s-o refuz,
Doar nu-i ea un bun imun,
Singurătatea-i un abuz...
În Ajunul de Crăciun.

Autor: Gabriel Stănciulescu